Fotoğraf: Cengiz Tokyüz

ALİ URAS

ALTYAPIYA ADANAN 7 YIL

1979-1986 yılları arası, çoğu kez Galatasaraylılar için futbolda değil ama basketbolda arka arkaya gelen 2 lig şampiyonluğu ile anımsanır. Ama aynı yıllarda Galatasaray'ı bugüne getiren temeller atılmıştır. Florya Metin Oktay Tesisleri, bu dönemde inşa edilmiştir. Derwall ve Mustafa Denizli, bu dönemde Galatasaray'a gelmişlerdir. Almanya'dan gurbetçi Türk oyuncular yine bu dönemde kadromuza girmeye başlamışlardır. İşte bu dönemde Galatasaray gemisinin başında Prof. Dr. Ali Uras vardır. 1940'lı yılların ünlü Galatasaray basketbolcusu, Eski Başkanımız Ali Uras'la 1980'lerin o bilinmeyen günlerini konuştuk.

Esas Amacım Altyapıyı Kurmaktı

Ben Galatasaray'ın içinde 1937'den beri basketbolcu olarak varım. 1964'den sonra **Ulvi Yenal Bey**'in ve **Selahattin Beyazıt**'ın yönetimlerinde de bulundum. Yapı olarak ihtiraslı bir insan değilim, ama spor konusunda inatçıyım. O dönemlerde bizim hiçbir altyapımız yoktu. Futbol takımımız **Halıcıoğlu**'nda, karşıda, **Maslak**'da kros yaparak çalışıyordu. Ben **Hasnun Galip**'deki o ufacık basketbol sahasında, bir tek duşun altında, zaman zaman duşu olmayan bir yerde 16 sene basketbol oynadım. Yurtdışına gidiyoruz, oradaki insanların hangi şartlarda spor yaptıklarını görüyorsunuz ve kendinizle mukayese ediyorsunuz; hakikaten ızdırap vericiydi. Benim kafamda Galatasaray'ı bu bahtsız ve talihsiz kaderinden kurtarmak ve bir altyapı düzeni oluşturmak vardı. Elbette sporda başarılı olmak da istedim. Ama esas amacım altyapıyı kurmaktı.

Florya Tesisleri'nin İnşası

Florya'nın yapılışı sürecinde, yönetimdeki arkadaşlarımın, dışardaki Galatasaraylıların büyük katkısı olmuştur. Örneğin bugünkü yönetim kurulu üyemiz **Özkan Olcay**'ın, eski başkanımız **Faruk Süren**'in büyük emekleri vardır. Ben kendimi bu büyük çalışmanın öncülüğünü yapan insan olarak gördüm. Florya arazisi, 1964 yılında **Suphi Ağabey**'in **(Batur)** zamanında, **Halil Burnas, Adnan Demirci, Mustafa Macit Yalman**'nın emekleriyle alındı ama 1979'a kadar herhangi birşey yapılamadı. O zamana kadar kamplar otellerde yapılıyordu. Bazen Yeşilyurt'daki **Çınar Oteli**'ne giderdik. Bazen başka yerlere. Darmadağınık bir hayat yaşıyorduk. Çocukların kamp paraları da epey tutuyordu dolayısıyla. Florya'da bir ufak saha vardı. Kalanı gecekondularla işgal edilmişti. Epey zorlukla çıkardık onları. Projeyi çizdirmiştim ben. Tam imece usülüyle yaptık Florya'yı. Bütçede yeterli paramız yoktu ama Galatasaraylılar çok yardım etti. Biri boyasını verdi, biri parkesini, kumunu başkası verdi. Florya'nın yapım masraflarının belki dörtte birini bütçeden ödemişizdir. Tabi o yardım meydana çıktıkça herkes daha arzulu olmaya başladı. *"Başkan birşey istiyor musun, ben bunu yapayım"* diye gelmeye başladılar ve enteresan bir yardımlaşma oluştu.

Florya'da Altyapı Kuruluyor

Bülent, kardeşi **Mert, Okan, Suat** o zamanlar bizim altyapıda 10-12 yaşlarındaydı. Bizim **Salih Hoca**'nın (Bulgurlu) çok büyük faydası vardı. O çocukların tümünü o buldu getirdi bize. O zaman yavaş yavaş sahalar açıldı. Çift saha yaptık aşağıya, çok güzel üç tane toprak saha yaptık. Tabii sistem kurulunca orada çok bol miktarda altyapıdan çocuklar geldi. Şampiyon olan, kupa şampiyonu olan, takımın iki tane çocuğu bizim altyapıdan geldi Galatasaray'ın şanslı tarafı oydu, Ben UEFA Kupası Şampiyonu olduğumuz zaman çok gurur duymuştum; kendimi de onların içinde hissettim. Hakikaten o sahalar işi çok değiştirdi. Sporcuların harika odaları var, yemek yerleri, duşları. Türkiye'de ilkti.

"Florya tesislerini tam imece usulüyle yaptık. Bütçede yeterli paramız yoktu ama Galatasaraylılar çok yardım etti."

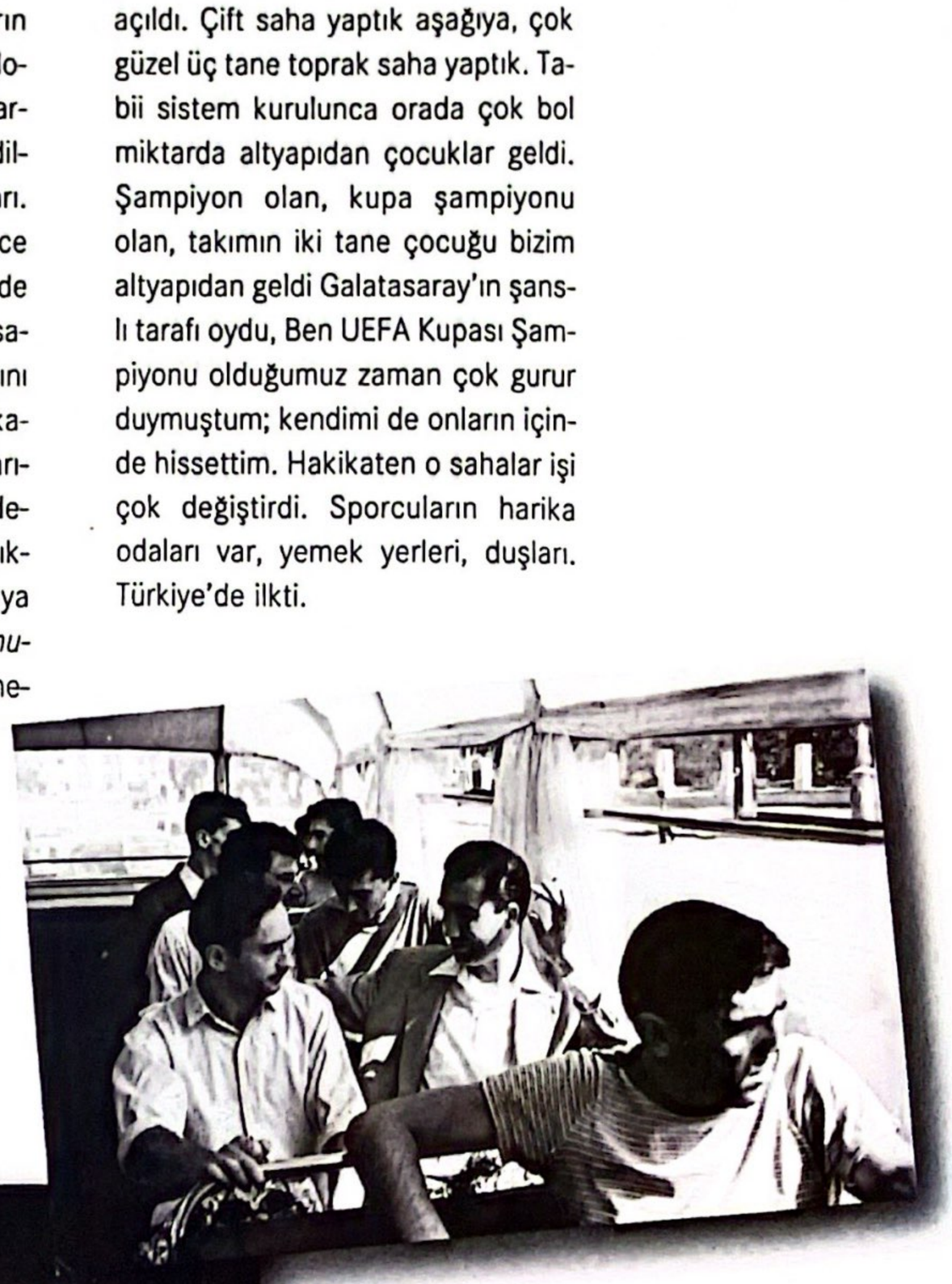

Kabataş Lisesi'nden mezon olan Ali Uras, lise basketbol takımında 2 yıl oynadıktan sonra Galatasaray forması giydi. A milli basketbol takımında da forma giyen Uras'ın arşivinde, milli takımla birlikte 1957 yılında Tiflis ve Bakü'de düzenlenen özel karşılaşmalarda çekilen fotoğraflar da bulunuyor. Ali Uras soldaki büyük resimde soldan 3. sırada.

"Kenan Evren'in Yüzü Asıldı Kaldı!"

Bizim dönemimizde basketçilerimiz müthiş performans göstermişti. Çok tatlı bir anım var; biz Cumhurbaşkanlığı Kupası maçı için Ankara'ya gittik. Ali Şen o zamanlar Fener'in başkanı, o da orda. Kenan Evren de Reis-i Cumhur. Ben de bilmiyorum, meğerse Fenerbahçeli'ymiş.. Muazzam bir ortam, tezahüratlar filan, 18 sayı geriden geldik yetiştik ve dört beş sayı farkla Fenerbahçe'yi yendik. Yer yerinden oynuyor. Hepimiz sevinçliyiz. Cumhurbaşkanı kupayı bize verecek, yüzü asıldı. Ben niye asıldı diye düşünüyorum. Sonra ben geldim yakasına Galatasaray rozeti taktım, Galatasaray plaketi verdim. Neredeyse beni dövecek gibi bakıyor! (gülüyor). Sordum niye böyle yüzü asıktı falan diye. ***"Fenerbahçeli, ondandır"*** *dediler. Biz de yakasına rozeti takmış olduk!*

Eşya Piyangosu: İnanç Vermek

O zaman eşya piyangosu yapmıştık, çok başarılı olduk ve ordan büyük bir para kaldı. **Kemal Onar** organizasyonu yaptı. Ama o parayla bütün borçlarımızı ödedik bir borçsuz kulüp teslim ettik bizden sonra gelenlere. Tabii bu tür organizasyonlarda insanları inandırmak önemli. Şimdi böylesi inandırıcılık ne kadar geçerli olur bilemiyorum. Kulüp açısından insanların inançlarını yitirmemek çok önemlidir. Bütün sorun bu aslında. Ben Florya'yı yaparken, Galatasaray'ın beş kuruş parası yokken, o inşaat bitti. Niye bitti? Galatasaray'ın parasıyla bitmedi. Herkes ona inandığı için geldi, yardım etti. Başlangıçta insanlar çekingen kaldılar belki ama oraya kazma vurulduğunu gören herkes inandı ve öyle yardım etti. Türk toplumu bayağı yardımseverdir ama yeter ki ona inandır kendini. Onu yapamazsan kimse şey yapmaz.

Hasnun Galip'e Dönüş

O zamana kadar bütün yönetim kurulu toplantıları stadda olurdu. Ali Sami Yen'in kapısından şeref tribününe girildiğinde yanda bir oda var, orda toplanırdık. Evraklar falan aşağıda olurdu. Bazıları tahrip falan olmuştu. Hasnun Galip'deki bina ise epey bakımsız kalmıştı, kapanmak üzereydi. Sonra biz ananevi, tarihi yerimize taşınalım dedik. **Selahattin**'in de **(Beyazıt)** katkısıyla orayı oturulabilir hale çevirdik ve geçtik. Tabii şampiyon olmak da güzel ama böyle kalıcı birşey yaptığın zaman daha güzel. En iyisi hem bunları yapmak, hem şampiyon olmak tabii ki (gülüyor). Ama şampiyonluk senin elinde olan birşey değil. Biraz da başkalarına bağımlı olarak bakıyorsun.

7 Yılda 8 Teknik Direktör!

Evet, maalesef futbolda başlangıçta sıkıntılı dönemler yaşadık. **Coşkun Özarı** vardı, bir sene durdu, gitti. Çok iyi antrenördü bence ama maalesef hırslı değildi. **Turgay Şeren** geldi, nerdeyse küme düşüyor gibi bir şey yaşadık. Dedik sen ayrıl da **Tamer (Güney)** vardı, o çalıştırsın, takımı o tatsız durumdan kurtardık. Sonra **Birch**'ü getirmeye karar verdik. Tabii ki eski başarısını tekrar etmesini bekledik ondan. O yıl 3. Olduk ama 1981-82 sezonuna felaket başladık. Bir süre sabrettik ama sezonu tamamen kaybetme ihtimali güçlenince bir süre **Günay**'a **(Kayalar)** görev verdik ve sonra **Özkan**'ı **(Sümer)** aldık. O çalışkan bir adamdı, ama onun da futbolcularla arası iyi değildi. Ondan sonra gelen **İviç** vardı ve o çok iyi antrenördü. İviç çok başarılıydı. 3-

Ali Uras ve eşi Şükran Uras, şimdi Etiler'deki evlerinde huzurlu bir emeklilik döneminin tadını çıkarıyorlar. Şükran Hanım, "Sadece Ali'yle değil Galatasaray'la da evlendiğimi biliyordum. Ama bundan hiç şikayetçi olmadım, çünkü ben de takımımı çok seviyorum" diyor.

5-2'yi ilk defa oynatan adamdı. Zaten onun döneminde şampiyon oluyorduk ama Zonguldak'ta rakibimizin çok tartışmalı bir maçı sonrası şampiyonluğu kaçırdık. En iyi adamlar bizdeydi. **Tarık (Hoçiç)** mesela, gol kralı oldu. Enteresan bir dönemdi ama takım içinde de maalesef bazı ikilikler hatta üçlükler vardı. Biz de yönetim olarak onları maalesef toparlayamadık. Takımın içersinde tatsızlık yapan olduğu sürece o takımı toplamak zor oluyor. İviç bizi ikinci senenin başında yarı yolda bıraktı. Oysa zamanın iyi transferlerini yapmıştık. **Yusuf**'u, **Semih**'i, **İsmail**'i almıştık. Tam o yıl şampiyon olacağız derken antrenörümüz gitti.

Derwall'in Galatasaray'a Geliş Hikayesi

Sanıyorum, bir Pazar günü Konya'ya kamp yapmaya gidecektik. Birgün önce İviç, Faruk'a (Süren) ben gidiyorum demiş. Bana telefon açıp haber verdiler. Nasıl olur ya, dedim, nasıl gider? Bu kadar iyi transferler yapmışız, hatta biraz bütçeyi bile aşmışız. Avrupa şampiyonası vardı, gitmiş Portekiz'le anlaşmış. Antrenörsüz kalıverdik aniden! **Alp**'i **(Yalman)** yardımcı antrenörümüz Tamer'le birlikte Avrupa'ya gönderdik git bakalım Avrupa'ya, dolaş falan diye. Sonra oradan beni aradı *"Başkan Derwall'i ister misin?"* dedi. Ben de *"niye istemeyeyim, hemen anlaşırsan müthiş olur"* dedim. Kaç sene Alman Milli takımının başında kalmış, başarıları olmuş. Konuşmuşlar o da kabul etmiş.

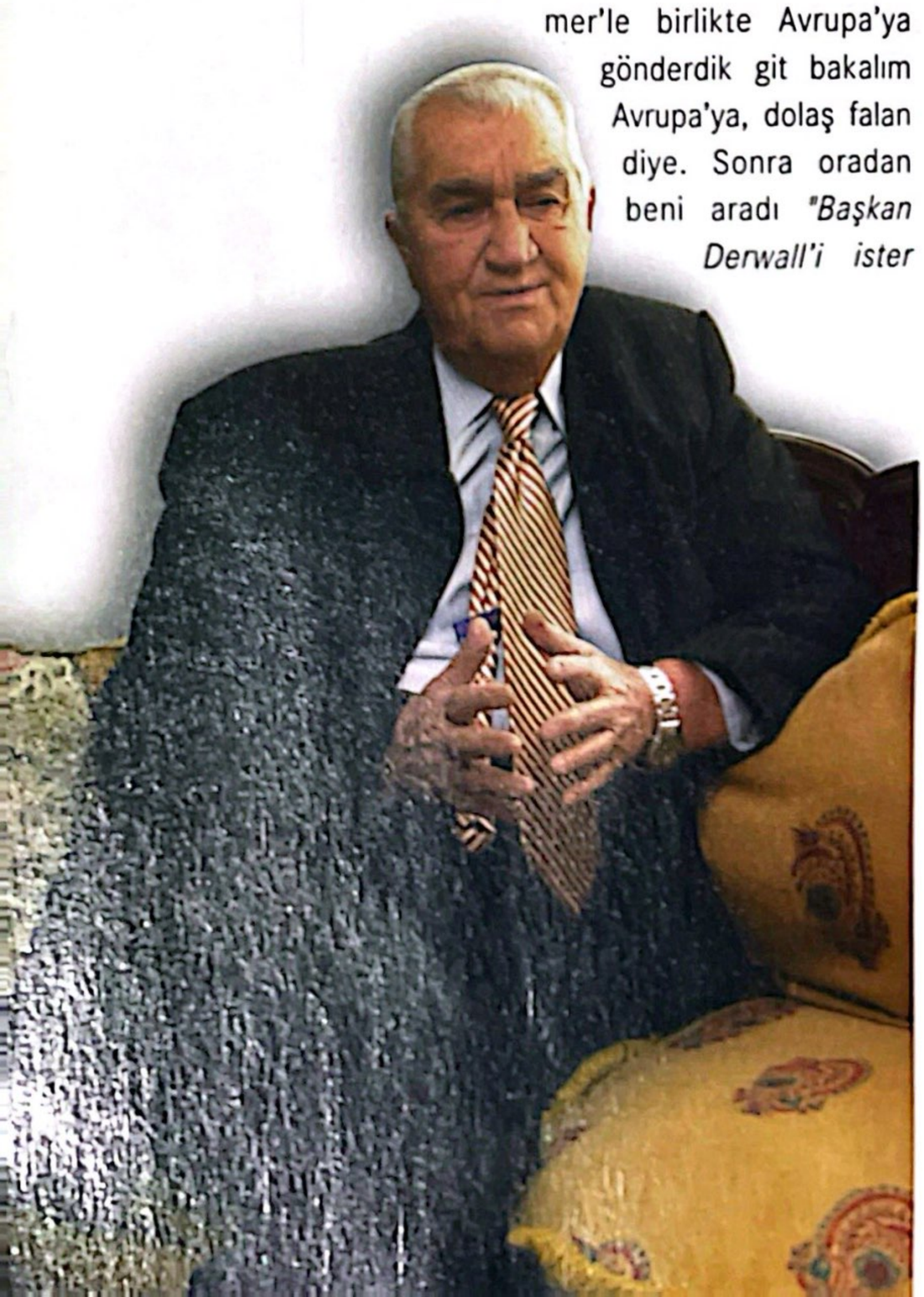

Florya Metin Oktay Tesisleri 4 Haziran 1982 yılında zamanın devlet büyükleri ve Galatasaray Başkanı Ali Uras tarafından resmen hizmete açıldı.

Takımın Birliği Bozulmayagörsün...

Takımın içinde bazı huzur bozucu insanlar olursa, onlar da devamlı kalırsa takımın içinde, takımın birliği ve ahengi, kısacası tüm havası bozuluyor. Bunu kuramadığı sürece bir takımın başarılı olması mümkün değil. Bizim dönemimizde üç dört gurup vardı takımda. Bu gruplaşma, isim vermeyeceğim, maalesef takımın başarısında büyük engel oldu. Takımın içersinde bir ahenksizlik varsa bunu beklemek, düzelir demek yanlış. Derhal kesip atacaksın. Biz bunu yapamadık. Bazılarını tırpanladık, bazılarını bıraktık. Onun için bu yönde biraz daha başarısızlığımız vardır.

Başkanlığa Veda

Devam etmem için epey ısrarcı oldular aslında. Ama bilirsiniz ki insan en iyi yerdeyken bırakmak lazım. Sonra yüzler de eskiyor. Doktorluğa geri döndüm. Yedi sene boyunca mesleki hayatımı epey ihmal etmiştim. Galatasaray'a bazı kalıcı şeyler vermek uğruna feda olsun dedim ve bundan onur duyuyorum.

"Takım içinde ahenksizliklik varsa, bunu beklemek yanlış. Derhal kesip atacaksın. Biz bunu yapamadık."

Dün-Bugün: İki Farklı Galatasaray

Bizim dönemimizdeki sporcuların profesyonellik anlayışı ile bugünkü anlayış arasında çok büyük farklar var. Bugün biraz daha profesyonelliği benimseyen futbolcular var. Eskiden böyle değildi. Bu kadar maddi imkanlar da yoktu. Şimdi daha da güzelleşti. Yaşam daha iyi. Galatasaray bunun öncülüğünü yaptı. Yalnız Galatasaray için değil Türk spor kamoyu için de hakikaten şereftir. Bunu tadabilmek, yapabilmek, başarabilmek yapabilmek çok güzel. Galatasaray bunu başardı ve bir dünya markası haline geldi.

"Küçük Olsun Bizim Olsun" Zihniyetini Terketmek Lazım

Bizim içimizde en fazla tenkit ettiğim şey, Galatasaray'ın hala küçük bir ortam içersinde yönetilmek istenmesidir. Geçenlerde **Başkan Canaydın** *"Real Madrid'in 90 bin üyesi var, tüm kombinelerini alıyor"* diyor. Doğru. Galatasaray'ın da en az 40 bin kombine alacak takipçisi var. Eğer gerçekten böyle olsun istiyorsak, artık bu *"küçük olsun, bizim olsun"* zihniyetini bırakmak gerekiyor. Ben bunu Başkan'a da her fırsatta, toplantılarda söylerim. Bence

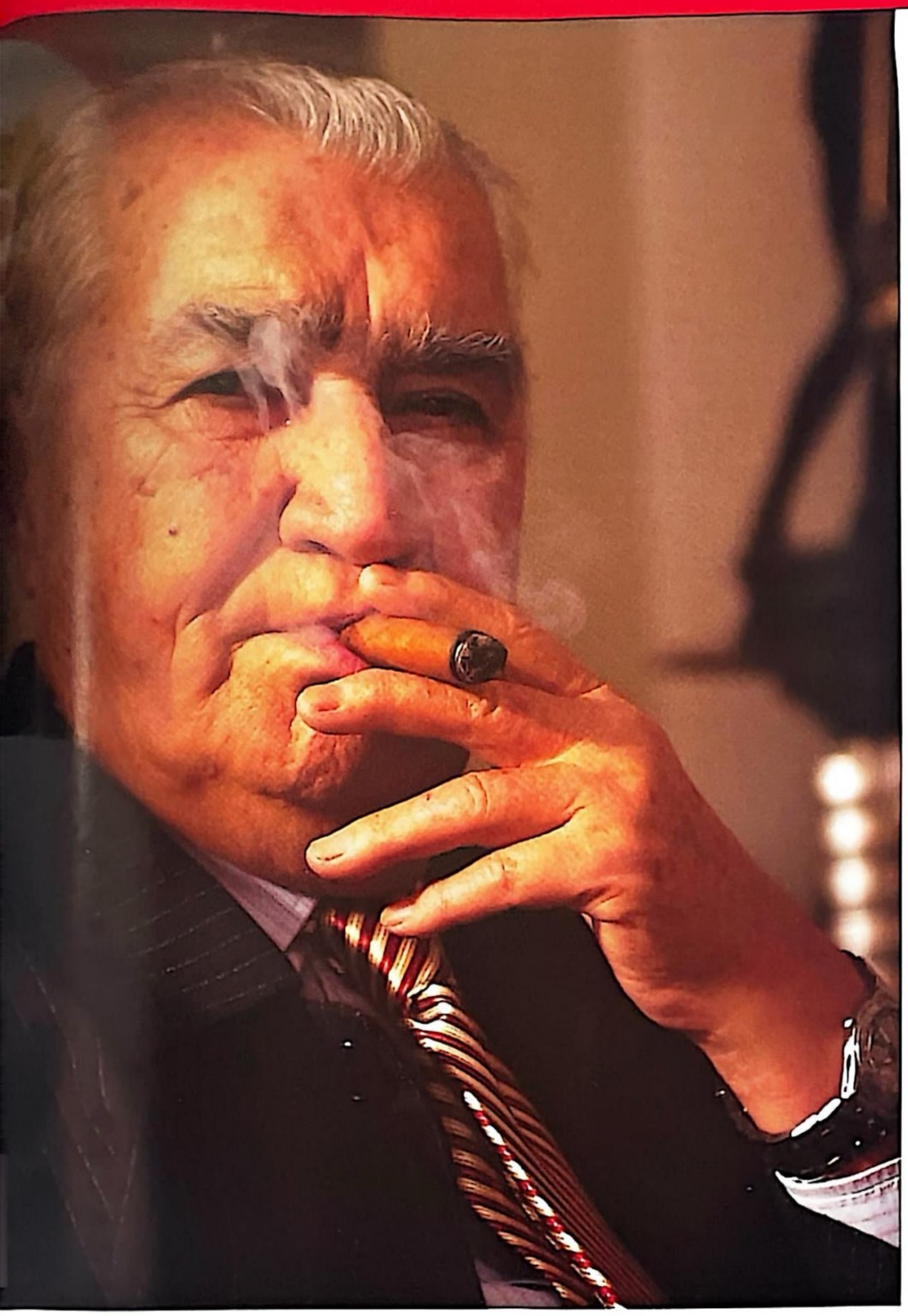

"Derwall'in Galatasaray'a çok şey verdiği iddiasını müdafaa etmem mümkün değil. Başka kulüpte olsaydı, ona hiç kimse bu kadar sabretmezdi."

biraz kafamızı genişletme zamanıdır. Mektebi kimse inkar edemez. Büyük bir saygı da, sevgi de vardır, anane de vardır. Senden daha az ya da daha çok Galatasaray'lıyım böyle birşey olmaz. Büyük bir potansiyel var aslında. Afrika, Amerika, Uzakdoğu'da milyonlar kimi biliyor? Beşiktaş'ı ya da Feneri mi? Yoo, Galatasaray'ı biliyorlar. Galatasaray'l artık açmanın bir yolunu bulmamız gerekiyor.

Camianın Bütünleşmesi

Bütünleşmeye tabii ki evet, ama şimdi bir yaklaşım bekliyor insan. Kimden gelecek bu yaklaşım? Galatasaray'ı temsil eden başkandan gelir. Topluma mesaj vermek lazım. Galatasaray'ın gidişi pek tatlı değil. İnşallah kısa zamanda düzelirler.

Gelecekten Endişeliyim

Bir terslik, bir yanlışlık var bir yerlerde. Talih de Galatasaray'dan yana gitmedi. Ama ümidimiz var. **Fatih** inşallah toparlar diye düşünüyorum. Antalya'daki maçları seyrettim. Daha iyi görünüyorlar, gayretliler ama becerili insanlar az. Bunun içine üç dört tane becerili insan ilave edersen olabilir belki ama bu da tabii para meselesi. Gelecekle ilgili ben hala endişeliyim. Allah bizi yanıltsın. Galatasaray'ın daha olumlu bir ortam içersine gelmesinin hasretini doğrusu hepimiz çekiyoruz. ■

"Değişimi Başlatan Derwall değil, Denizli'ydi!"

Hep yanlış bilinir, herşeyin Derwall'le başladığını, Galatasaray'ın O'nunla bir yerlere geldiğini söylerler. Yaşamak ile dışarda görmek arasında farklılıklar var. Aslında Galatasaray'ın Derwall ile bir yere gelmesi Avrupa'ya Galatasaray'ı tanıtmakla oldu. Ama Derwall'in sportif yönden, Galatasaray'a çok şey verdiği iddiasını müdafaa etmem asla mümkün değildir. Başka kulüpte falan olsaydı ona bu kadar sabretmeyi hiçbir kulüp kabul edemezdi. Derwall hırslı antrenör değildi. Bütün herkes değişikliğin hepsinin Derwall'den kaynaklandığını söyler ve benim de tuhafıma gider. Mustafa'nın (Denizli) her zaman hakkını yerler, Beşiktaşlı falan diye. Aslında o şampiyonluğun esas sebeblerinden bir tanesi Mustafa'dır (Denizli). Derwall'I ilk sene idare etti. İki sene Derwall'e fazla ses çıkarmadım. Bir keresinde hiç unutmam, Antalya'ya gidiyorlar şampiyonluğa dört maç var ve kazanırsak şampiyon olmamız % 80. Derwall'e söyledik. ***"Ordan bir puan alırsak çok iyi"*** *dedi bize!. Antalya küme düşmüştü! Sen eğer yenmek için gitmiyorsan, Galatasaray'ın şampiyon olma imkanı yok. Bir başka gün yine yönetime çağırdık, Derwall'e* ***"istediğini yapıyoruz, ne istersen aldık, ama başarı fazla yok, nedeni nedir"*** *diye sorduk. O da dedi ki,* ***"yemekler falan çok güzel, ama etler fazla iyi değil!"*** *O zamanlar etleri Migros'tan alıyoruz. Ben bunları duyunca dedim ki tercümana,* ***"söyle Derwall'e herkes simit ekmek, peynirle maça çıkıyor. Eğer oranın etini beğenmiyorsanız gidin başka yerden alın, ama bu benim sorumun cevabı değil."*** *İlginç bir adamdı Derwall. Tabii bana epey kızmıştı. Ama Derwall, ne olursa olsun, bir beyfendiydi ve çok iyi bir insandı. Belki biraz daha arzulu ve çalışkan olsaydı!*